Бльнуванъ, в. бльнуванъ

Бльнуване, в. бльнуване.

Бльсване, мигр. и условно отъ бльсванъ

Бльване (то) отъ бльсванъ

Бльскавица (та) 1) в. бляскавица и свъткавица, мълния. 2) в. трескавица и грозотевица и клинъ

Бльскатъ гл. 1) хласкамъ, хгаскамъ, бутамъ, тобувамъ, отпихвамъ: ханъмъ отгоръ гледахя, една че друга бльскахя, и се стоялъ гледахя, гледахя и мусли гахя. Л. 53, 26-29. Силний отъ въ въръ ги бльскаше къмъ черника. М. 12. За да ме бльсне въ бездната на злополучието (pour me précipiter) — 118. Грешници въ конто проникнай ме бльсни (m'achevait fait tomber) — 215. Дръзоствта ми бльскаше ли случайности (le poussait) — 35. ~~Не ме бльскай~~, що ме бльскашъ 2) удрямъ, тупамъ, хлопамъ, тропамъ: Кравъ гъ вади приказание да бльскатъ (се) тъпанъ 7. З. 137. бльскай моите тъпани мъ. Бльскамъ врата-та. 3) бия, бъхтя: Ковачъвтъ съ всичка сила бльскачъкъ о наковалята. Л. Д. 1873 г. 242. Насъдилитъ съ остри сатири и съ немилостиви критики бльскали развратний животъ. — 1874 г. 113. Бъхлъ бъгъ милость бльска онъ учени, които — бякатъ чесъ историци. — г. 171. Вратъ Вартоломея, бльский германе. Ч. 136. Ще ме бльскамъ и ще те наблъскамъ хубавичка. Бльска се както вови о гръдъ. Нов. 4) удрямъ силно, причинявамъ тяжкоболие: Въ гръдъта бльскатъ (удрятъ) въ глава, стр. отъ тъхъ глава. ~~Какъ глава не бльска~~ 5) работя съ глава, напрягамъ умъ, мисли: бльскатъ си умъ (мъчевитата си сила). Бльскамъ си главата, бия си умъ, мисли нещо, измъчвамъ се да направя, да стигна нещо. Хиляди хора работили и